

РЕШЕНИЕ

№ 1458

гр. Варна, 30.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ в закрито заседание на тридесети септември, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Юлия Р. Бажлекова

Членове: Даниела Св. Христова
мл.с. Александър В. Цветков

като разглежда докладваното от мл.с. Александър В. Цветков Въззивно гражданско дело № 20213100502314 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.435 и сл. ГПК.

Образувано е въз основа на подадена от "КАСИ АУТОМЕЙШЪН" ЕООД, гр. Варна, чрез процесуален представител адв. Б. Р., жалба срещу действие на ЧСИ Надежда Денчева с рег. № 807 на КЧСИ, район на действие Окръжен съд – Варна, обективирано в Протокол от 06.08.2021 г. и изразяващо се в отказ да прекрати на основание чл. 433, ал. 1, т. 1 от ГПК изпълнително производство по изп. дело № 20217190400501, поради погасяване на задължението.

Жалбоподателят изразява становище за немотивираност и незаконосъобразност на отказа на съдебния изпълнител, по съображения, че вземането на взыскателя било погасено по посочена от него банкова сметка. С изложеното твърдение обосновава извод, че задължението е изплатено на кредитора преди образуване на изпълнителното дело, а в условията на евентуалност, че паричният превод е породил погасителен ефект като извършен в полза на лице, което въз основа на недвусмислени обстоятелства, се явява овластено да получи изпълнението по смисъла на чл. 75, ал. 2 от ЗЗД. Отправя доказателствени искания за допускане на съдебно-компютърна и съдебно-графична експертизи. По същество моли за отмяна на обжалваното действие на съдебния изпълнител.

В срока по чл. 436, ал. 3 от ГПК взыскателят в изпълнителното производство „Сейка Сангьо“ ГМБХ, представлявано от адв. Ж. Я., релевира възражения срещу подадената жалба, че същата е неоснователна и недоказана, а обжалваното действие правилно и законосъобразно. Страната излага доводи, че не са налице предпоставките на чл. 433, ал. 1,

т. 1 от ГПК, тъй като жалбоподателят не доказва изпълнение по издадения изпълнителен лист, а твърди плащане, извършено 18 месеца преди неговото издаване. Счита, че съдебният изпълнител правилно е приел, че не разполага с компетентност да се произнесе относно старо плащане, доколкото с нея разполагал само компетентния по силата на специалната разпоредба на чл. 627, ал. 2 от ГПК Софийски апелативен съд. В заключение сочи, че претендираното от жалбоподателя плащане в размер на 24473 евро не е достатъчно да погаси процесното задължение на стойност 60376 лева. Противопоставя се срещу доказателствените искания на страната. Отправя искане за потвърждаване на обжалваното действие на съдебния изпълнител с присъждане на съдебно-деловодни разноски.

Съгласно предвиденото в чл. 436, ал. 3, изр. II от ГПК ЧСИ е изложила подробно мотиви по обжалваното действие.

Варненският окръжен съд, след като съобрази изложените от жалбоподателя доводи и събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в срок от легитимирана страна и срещу подлежащо на обжалване действие на съдебния изпълнител, поради което е допустима. Разгледана по същество тя е неоснователна по следните съображения:

Изпълнително производство по дело № 20217190400501 по описа на ЧСИ Надежда Денчева с рег. № 807 на КЧСИ, район на действие Окръжен съд – Варна е образувано по на молба на „Сейка Сангьо“ ГМБХ с приложен изпълнителен лист от 11.06.2021 г., издаден въз основа на Разпореждане № 2150/10.06.2021 постановено по ч. търг. дело № 312/2021 г. по описа на ВОС за следните суми: главница от 24 473.40 евро, дължима по договор за продажба ведно със законна лихва за забава в размер на 5 % над основния лихвен процент /годишна текуща лихва/, изчислена върху главницата, считано от 04.10.2019г. до изплащане на задължението; 808.00 евро разходи за адв.хonorар и 185.50 евро съдебни такси.

Изпълнителният титул е издаден по реда на чл. чл.627 от ГПК на основание европейска заповед за плащане от 12.03.2020г., постановена по реда на Регламент /ЕС/ 1896/2006, издадена от Районен съд - Берлин, Ф.Р. Германия, за посочените суми.

Соченото от жалбоподателя основание на чл. 433, ал. 1, т. 1 от ГПК предвижда, че изпълнителното производство се прекратява с постановление на съдебния изпълнител при представяне на едно от следните лимитативно изброени доказателства за погасяване на дълга: надлежно заверена разписка от вискателя, квитанция от пощенска станция или писмо от банка. Общото и при трите хипотези е изискването документът да установява плащане или внасяне на сумата по изпълнителния лист преди образуване на изпълнителното производство. В настоящия случай, приложеният към молбата и жалбата препис от банково нареждане не притежава характеристиките на нито един от изчерпателно изброените в разпоредбата на чл. 433, ал. 1, т. 1 от ГПК документи, поради което само на това основание искането за прекратяване подлежи на отхвърляне.

На следващо място следва да се посочи, че цитираната норма е ясна и недвусмислена, поради което не позволява тълкуване в различен смисъл от този, че единствено плащането извършено по изпълнителния лист, с което е погасена цялата дължима сума е годно основание за прекратяване на производството. Жалбоподателят не твърди да е престирали сумата по изпълнителния титул, още по-малко да е погасил целия, подлежащ на изпълнение дълг. Напротив, същият сочи, че е извършил плащането през месец януари 2020 г., повече от два месеца преди постановяване на заповедта за изпълнение от немския съд и година и половина преди издаване на изпълнителния лист. С възраженията си длъжникът в изпълнителното производство се домогва да обори съществуването на съдебно установеното вземане като оспорва материалната легитимация на вискателя, а не да докаже изпълнение на задължението след постановяване на изпълнителния титул. Извършването на посочените оспорвания на материалните предпоставки на вземането на кредитора, освен, че е недопустимо да бъде извършено в рамките на производство по обжалване на действията на съдебния изпълнител, по същността си не е годно да установи погасяване на подлежащото на изпълнение парично притежание.

Изложените възражения за плащане на същото преди издаване на изпълнителното основание могат да бъдат предмет на разглеждане единствено в производство по реда на чл. 627, ал. 2 от ГПК по обжалване на разпореждането за издаване на изпълнителен лист въз основа на заповед за изпълнение, постановена от друга държава членка. Последните обаче не могат да обосноват съществуването на основанието по чл. 433, ал. 1, т. 1 от ГПК за прекратяване на изпълнителното производство. Изпълнение в цялост на изискуемото по изпълнителния титул паричното задължение не се доказва от приложените по делото доказателства, а и не се твърди от жалбоподателя, чиито доводи касаят единствено частично погасяване във времеви период, предхождащ постановяването на заповедта за изпълнение и издадения въз основа на нея изпълнителен лист. Поради изложеното, напълно ирелевантни се явяват обстоятелствата относно водената между страните кореспонденция, предхождаща твърдяното плащане, както и счетоводните записвания в счетоводствата на дружествата за периоди, относими към съществуването на задължението към момента на неговото съдебно установяване. Фактите, които жалбоподателят се домогва да установи чрез тях, както вече беше изложено, не могат да бъдат предмет на разглеждане в производство по чл. 435 от ГПК, поради което и доказателствените искания, целящи тяхното доказване са неотнормирани и не следва да бъдат допускани, а делото подлежи на разглеждане в закрито съдебно заседание, съобразно правилото на 437, ал. 1 от ГПК.

По посочените съображения, следва да се приеме, че не е представен документ по чл. 433, ал. 1, т. 1 от ГПК, удостоверяващ плащане или внасяне на сумата по изпълнителния лист преди образуване на изпълнителното производство, поради което отказът на съдебния изпълнител да прекрати последното е правилен и законосъобразен, а подадената срещу него жалба следва да бъде оставена без уважение като неоснователна.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалба, подадена от "КАСИ АУТОМЕЙШЪН" ЕООД, гр. Варна, чрез процесуален представител адв. Б. Р., срещу действие на ЧСИ Надежда Денчева с рег. № 807 на КЧСИ, район на действие Окръжен съд – Варна, обективирано в Протокол от 06.08.2021 г. и изразяващо се в отказ да прекрати на основание чл. 433, ал. 1, т. 1 от ГПК изп. дело № 20217190400501, поради погасяване на задължението.

Решението не подлежи на обжалване на основание чл. 437, ал. 4, изр. II от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____